

FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI ÉS GAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 frt.
Félévre 1 „
Három hónapra 50 kr.

Szerkeszti és kiadja:
SAROSS KÁROLY.

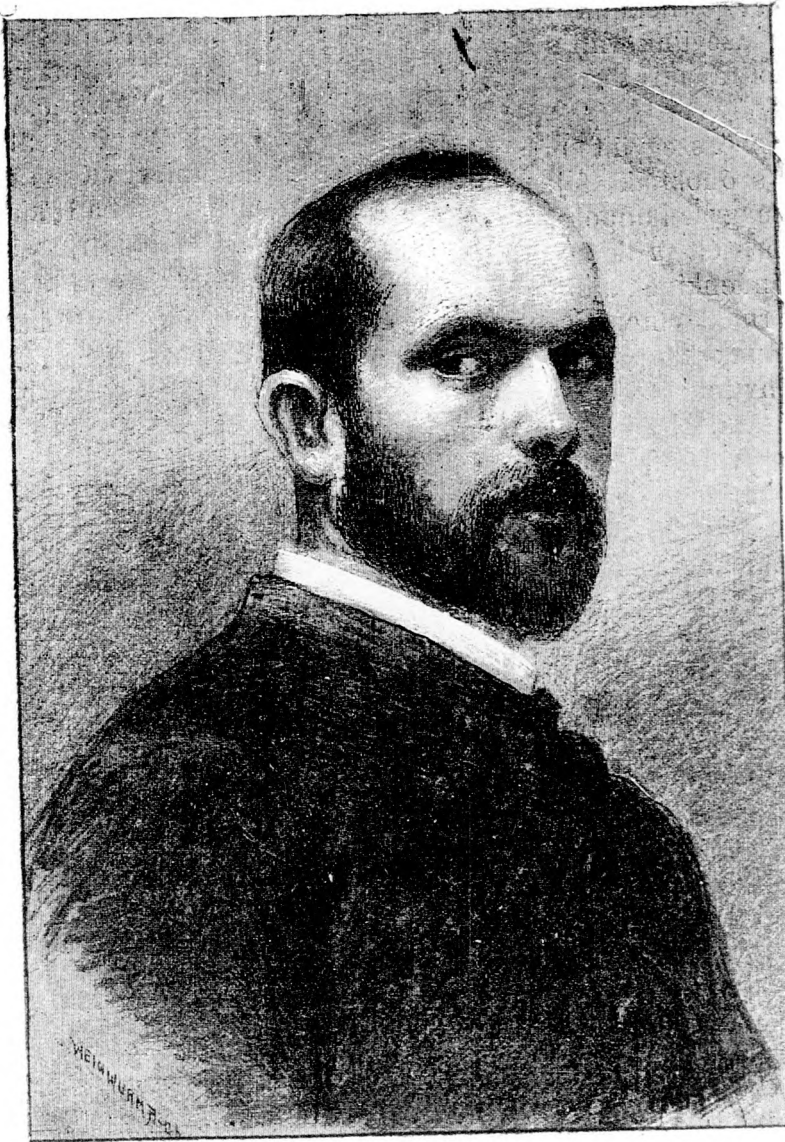
Egyes szám ára 6 krajczár.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST (Köztelek).

Strobl Alajos.

A nemzetek műveltségének legnagyobb előmozdítói közé az írók és művészek tartoznak. Remek műveikkel elősegítik a jónak, a szépnek, a nemesnek megismerését s lángelméjükkel követésre buzdítanak bennünket. Híresebb íróink közül már mutatunk be szíves olvasóinknak egyet-kettőt, színészeink közül is; ma egyik legbuzgóbb, legtehetségesebb és igen kiváló szobrászaink egyikét, Strobl Alajost hozzuk.

A szobrászat talán a művészeti ágak legnehezebbike, mert nehézkes és kemény eszközök kellenek hozzá: a véső és a kalapács. A festő könnyebben kijavíthatja a hibát, a melyet műremekén ejt, mert vannak szereí, a melyekkel a hibásan odaalkalmazott festéket vagy beboríthatja, vagy más módon eltüntetheti; de a szobrász, ha egyszer elütötte a vésőjével a márványnak a darabját, azt vissza többé nem ragaszthatja. S hányszor csorbul ki a kő, a nélkül, hogy ezt a művész maga akarná. Ilyenkor aztán az egész munka, a mit a művész addig a szoborra pazarolt elveszett, oda van.

S mégis mi örökbecsű dolgokat tudnak kőből faragni, vagy ércből önteni. Nagyjaink emlékét nem ritkán csak kőbe faragott, vagy ércbe öntött képmásaik mentik meg a feledésbe menéstől. Ezek közé a művészek közé tartozik Strobl Alajos is.

Strobl Alajos.

Strobl Alajos 1856-ban született Liptó-Ujvár közelében, egy vadászlakban. A rendes iskoláit Löcsén végezte s mikor befejezte gimnáziumi tanulmányait, Bécsbe ment a műipariskolába, a melyből fényes eredménnyel került ki, úgy hogy mindjárt meghívták őt a salzburgi műipariskolára tanárnak. Már akkor foglalkozott a szobrászattal s úgy megkedvelte a művészetnek ezt az ágát, hogy elment Bécsbe a híres Zumbusch szobrász mellé tanulni. Három évi szorgalmas tanulás után külföldre ment s ott gyűjtötte tapasztalatait. Most tizennégy esztendeje azután hazajött Bu-

dapestre s azóta számos híres szoborművet alkotott. Az ő műve a nemzeti muzeum előtt felállított híres Arany-szobor, az operaházban látható Liszt Ferenczet és Erkel Ferenczet ábrázoló szobrok is.

Magyar törvényeket kérünk!

A néppártnak seregszámra szaporodnak a hivei. A mult héten Mosonban alakult meg s menten hozzá csatlakozott a megyének jó része még pedig vallás és nyelvkülönbség nélkül. A gyűlést gróf Batthány József nyitotta meg s átadta a szót Bobleter Ignácznak, a ki kifejtette, hogy mit akar a néppárt. Elmondta, hogy a néppárt magyar törvényhozást akar, azt akarja, hogy olyan emberek hozzák meg a törvényeket, a kik ismerik a magyar népet, annak bajait, lelki szükségleteit, szellemét és hajlamait, nem pedig olyanok, mint például a mostani liberálisok, a kik a törvényeket más idegen népektől leírják és se kérdve se hallva, mint valami kaptafára ráhuzzák a magyarnak állami életét. Innen van azután, hogy sok olyan törvényünk van, a mely a németnek, angolnak, francziának jó, de a mi viszonyainkra éppen nem illenek, míg másrészt sok olyan törvényünk hiányzik, a melyre nekünk mint magyaroknak föltétlenül szükségünk van s a melyeket meg is kapnánk, ha a mi törvényhozóink megértenének bennünket.

Természetes, hogy az összegyűlt nép lelkes éljenzéssel fogadta a szónoknak fejtegetéseit, mert hiába Bobleter a magyar honpolgárok valamennyijének szivéből beszélt s kimondta azt, a mi régen ott lebeg mindenkinek ajakán. Mióta küzdünk már a magyarnak elnemzetietlenítése ellen, hányszor rámutattunk kereskedelmünk elangolosítására, tudományunk elnémetesítésére, erkölcsünk elfrancziásítására. Alig van már állami életünk berendezésében valami, a minek ne volna idegen szaga. S ezt mind ennek a liberális kormányzásnak róhatjuk fel bűnül, a mely azt hitte, hogy a magyar nemzet olyan gazdátlan fatörzs, hogy abba minden elgondolható idegen gyomot be lehet oltani.

Hanem hát a magyar csak hosszútűrő, egészen nem hagyja magát leszedetni a lábáról. Fel tud az ébredni is s akkor kinyitja szemét s még Bánffy-nak sem hiszi el, hogy az a polgári anyakönyvvezető magyar valami, borítsa bár még olyan széles nemzeti színű szalag a mellét, vagy hogy az az adóprés meg sok más magyar eredetű találmány, diszelegjen bár a rendeletek minden sarkában az ország czimere. Ezekon a dolgokon aztán méltó haragra gyul a magyar, körültekint s odaszólitja maga mellé mind, a kinek csak kedves a becsülete s azt mondja nekik: Fogjunk össze magyar hontársak, mert ezek a lelketlen liberálisok, nemcsak az ételünket, italunkat hamisítgatják, hanem meg akarnak hamisítani még . . . magunkat is. Ez a szó hangzott el Mosonban, ezért csatlakozott a néppárthoz nyelv- és valláskülönbség nélkül mindenki, a kinek hazája s nemzete többet ér egy kis liberális alamizsnánál.

De itt is az ideje, hogy a nemzeti szint s az ország czimerét hamisítások eltakarására tovább ne használják, hanem elkergettessék mindenki, a ki a magyarnak e két legfőbb kincsével csalást üz.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

Az országházából. Az országgyűlés az ülészak megnyitása óta eddig alig tarthatott néhány érdemleges ülést, részint mert a képviselők még nagyon csekély számban tértek vissza pihenőjükből a fővárosba, részint mert egyelőre azokat a törvényjavaslatokat, a melyeket a kormány benyújtott, előbb a bizottságoknak kell jól meghányiok-vetniök, mielőtt a teljes ülés elé kerülhetnének. A benyújtott törvényjavaslatok egyik lefontosabbika az, a melyik az ország bevételeit és kiadásait irányozza elő a jövő évre, szóval a költségvetés. Mert az államnak épp úgy, mint akármelyikünknek, előre számot kell vetnie avval, hogy mennyit szabad kiadnia s hogy mennyi bevételre számíthat. Nos hát erre a kérdésre a mi pénzügyminiszterünk így felelt:

az ország bevétele 1896-ban lesz 473,064.398 frt,
 " " kiadása pedig 472,987.244 frt,
 marad tehát fölösleg 77.154 frt.

Ha így lesz, jó lesz, de hátha elszámította magát a pénzügyminiszter? Hátha nem jön be az a majdnem 309 millió forint, a mit adó czimén remél. Hiszen az ország gazdasági viszonyait annyira tönkretette a börze-liberális áldás, hogy az adófizetőnek már párnája is alig van a feje alatt. Miből fizesse adóját? Bizony nagy csalódás érheti még a pénzügyminisztert, ha gyors javulás nem áll be s gazdasági politikánk nem változik. Pedig hát a mostani kormány alatt vajmi kevés kilátás van erre, mert hogy várassuk például a mezőgazdaság föllendülését, mikor annak a rengeteg, majdnem fél ezer milliónyi kiadásnak éppen csak harminczadik részét fordítják a földmivelésügyre. A többinek legnagyobb részét elnyelik a közösügyes kiadások, a katonaság, a tengernyi adósságok kamatai s a kereskedelem istápolása. Még rosszabbul állunk az iskoláinkkal, mert azokra összes kiadásainkból csak egy ötvened rész jut. Ilyen költségvetést terjesztett az országgyűlés elé a kormány s néhány apróbb ügy elintézése után e hónap 22-éig elnapolta a rendes üléseket, hogy a bizottságoknak idejük legyen a javaslatokat jól megfontolni. Akkor azután tárgyalni fogják a teljes ülésekben.

Báró Bánffy miniszterelnök mégis csak hozzájutott egy bizalmi szavazathoz. Emlékszünk még

rá, hogy Szalavszky főispán kezdeményezésére az összes megyékhez felszólítás ment, hogy szavazzanak bizalmat Bánffynak, mert megérdemli abban a híres nunczius-ügyben való magatartásáért. Arra is emlékezünk, hogy ezt a felszólítást a megyék egymásután elvetették, mert nem igen találtak Bánffy magaviseletében valami nagyon megdicsérni valót. Nógrád vármegye közgyűlése csak most tárgyalta ezt a dolgot s megszavazta a bizalmat, — magának a megyegyűlésnek a legnagyobb meglepetésére. A dolog ugyanis úgy történt, hogy ezt a bizalmi ügyet egészen halkán olvasták fel, úgy hogy a tagok alig értettek belőle valamit s azt sem tudták, hogy miről van szó. Miután ellenvetést ennél fogva senki sem tett, kimondták a határozatot, hogy báró Bánffynak bizalmat szavaznak. Ekkor vette csak észre a megyegyűlés, hogy mit tett, meg is bánta, de már késő volt.

A néppárt a mádi választókerületben is kibontotta már zászlóját, a mely alatt erősen tömörülnek a választók. Ottani levelezőnk írja, hogy már jelöltet is állítottak föl, a kit valószínűleg meg is választanak a legközelebbi képviselő választásnál.

Az ország valamennyi rabbija a héten gyűlést tartott Budapesten, hogy közösen meghatározzák, milyen álláspontot foglaljanak el az új egyházpolitikai törvényekkel szemben. A rabbi-gyűlés kimondta, hogy elismeri ugyan a vegyes házasságokat, t. i. a zsidók és keresztények között kötötteket, érvényeseknek, de ilyen házasságot sem áldással, sem más vallási szertartással nem szentesít. Tehát a polgári házasság s a dolgok egyéb új rendje a zsidókat sem elégíti ki.

A francziák elfoglalták Madagaskár sziget fővárosát Tananarivot s ezzel hatalmukba jutott az egész sziget. Most azon gondolkoznak, vajjon francia tartományyá változtassák-e át a szigetet és francia gyarmatként kezeljék-e, vagy csak a főhatóságuk alá vegyék, de különben meghagyják önkormányzatukat. Valószínűleg az utóbbira fogják elhatározni magukat, mert ha francia tartományyá változtatnák, az roppant költségekbe kerülne, miután a sziget nagyon messze esik az anyaországtól s így az állandó összeköttetés nagyon költséges volna.

Az olaszok szintén győzelmet arattak a héten Afrikában a dervisek fölött. A dervisek buzdítva az abessziniai király által, alattomban háborúra készültek s meg akarták támadni az olaszokat Eritrea nevű gyarmatukban. De az olaszok ébersége meg-hiusította ebbeli szándékukat, mert Baratieri olasz tábornok rajtuk ütött s még mielőtt teljesen felszerelődtek volna, szét verte őket. Olaszországban a diadal híre nagy örömet okozott.

Törökországban a kedélyek még mindig nyugtalanok. Az ifju törökök el vannak szánva a legvégsőre s nagyon tartanak tőle, hogy még a szultánt is megbuktatják, ha engedni merne a keresztény örmények kivánságának, vagy megbüntetné azokat a törököket, a kik a zavargásokon résztvettek. Már azt is megkísérelték, hogy a császári palotát a levegőbe röpitik dinamittal.

MI UJSÁG?

Sokaknak

járt le az előfizetése október hó 1-én.

Elsejei számunkhoz mellékelünk

postautalványt,

tessék ezen mielőbb beküldeni az **előfizetéseket**, nehogy a lap küldése fenakadjon.

A „Független Ujság“ a magyar nép igazi jóakaró lapja, mindig jobb és jobb lesz, tartalma annál gazdagabb, minél több az előfizetője. Ezért ne csak eddigi olvasóink fizessenek reá elő, hanem terjeszszék az ujságot, s vegyék reá jó barátaikat, ismerőseiket, hogy a „Független Ujság“-ot járassák.

A király Zágrábban. Ő felsége kedden reggel érkezett Zágrábba, Horvátország fővárosába, a hol huszonhat esztendő óta nem volt. A horvát bán a horvát nemzeti színház megnyitására hívta meg a királyt, a ki szívesen engedett e hódolatteljes meghívásnak, mert egyuttal arról is megakart győződni, hogy mekkorát haladt a horvát nép miveltségben azóta, a mióta nem látta. Elgondolható, milyen lelkesedéssel fogadták a horvátok ő felségét. Volt ott *zsivó* éljennel vegyest Zágrábnak fényesen feldiszi-tett s gazdagon fellobogózott utcaín. Az első napon a küldöttségek tisztelegtek a királynál; megjelentek előtte a főméltóságok, a papság, Fiume város küldöttsége, a horvát akadémia s több város küldöttségei, a melyeket a király mind kegyelmesen fogadott. Pihenés után a színház zárkötételének ünnepeye következett, a mely így folyt le: az építész abba az üregbe, a melybe az utolsó követ be kellett még illeszteni, különféle okmányokat, ujságokat, pénzeket tett, mire átnyujtotta az ezüst kalapácsot,

melyen a királyi ezimer domborműve pompázott a királynak, a követ pedig beillesztette a falba. A horvát bán a királyt megkérte, hogy avassa fel az új házat. A király három kalapácsütést tett a zárköre, hangos zsviózás közepette s ezzel véget ért az ünnepély. Este azután diszelőadás volt az új színházban, a melyen a király is megjelent. Másnap a király a többi intézeteket és iskolákat is meglátogatta s megelégedését fejezte ki a látottak felett. A fényes királylátásnak szép összhangját néhány diák zavarta meg csak, a kik tüntetést rendeztek a magyar zászló ellen s a szerb zászló miatt is sokat zavarogtak.

A király vadászszerencséje. Ő felsége a király a napokban Gödöllő mellett a babathi majorság fölötti erdőben egy hatalmas vadkant lőtt, mely felbontva 175 kilogrammot nyomott. A király a zsákmányt a kastély udvarán kiterített és fáklyavilágítás mellett nézte meg a királyllyal együtt a királyné s az egész udvari környezet. A szerencsés vadászat mindenkit örömmel töltött el.

A bratkoviczei huszárok. A przemisli várba bezárt huszárok ügyében már befejezték a vizsgálatot s az ítéletet is meghozta a hadbíróóság. A fogságban tartottak egy részét szabadon bocsátották, csupán azokat tartották bezárva, a kiket elítélték. Két huszárt halálos ítélettel sujtott a katonai bíróság, míg 13 várfogságot fog szenvedni. A halálra ítélt neveit nem lehet még tudni. A börtönben visszatartott katonák névszerint következők: Altisztek: Boross, Berezi, Dioránszky. Közlegények: Pohanka, Bene, Gonesánszky, Gyurkovits, Köbel, Hobel, Hubo, Mag, Nagy, Kaesori, Dubal, Wilhelm. Ezek közt van a két halálra ítélt (az altiszt és a közlegény), valamint az a tizenhárom huszár is, a ki várfogságot fog szenvedni.

Vérmérgezés. Gömör vármegyében tudvalevőleg még folyton nagy mérvben uralkodik az állatok közt a különféle járványos betegség. Szásza községben Czikrai János odavaló lakosnak egy tehene hullott el, melynek husát a szigorú tilalom dacára kimérték. Egy Bartó Julia nevű 68 éves asszony is evett belőle. Egy-két nap múlva a balkezén egy fekete hólyag támadt, mely egész vérért megmérgezte. Az asszony nemsokára iszonyú fájdalmak között meghalt. Czikrai János meg a felesége is betegen fekszenek.

Nagy tűz. Az eperjeshez félóránnyira fekvő Kellemes községben nagy tűzvész dühöngött, a melynek 13 lakóház esett martalékul az összes melléképületekkel együtt. A nagy tűzvész, mely az esti órákban dühöngött, nagy izgatottságot keltett Eperjesen is, a hova a borzasztóan pusztító lángok egészen ellátszottak. Szerencsére, a tűz elfojtására kifejtett erőfeszítésnek sikerült a tűz továbbterjedését meggátolni, mivel különben nem csak a községben, hanem a teljesen szomszédos Sebes községben is óriási lett volna a pusztulás.

Merényllett a heves-bátori csendőrök ellen. Heves-Bátoron nemrégiben egy csendőrőrsöt állítottak fel a vidék megzabolására. A csendőrök erélyének súlyát csakhamar érezték a hevesi rakonezátlan legények. A mint Egerből írják, most veszedelmes merényletet tervezett néhány palócz Kovács csendőrőrsparancsnok ellen. A napokban éjjel ostrom alá vették a csendőr laktanyát, de senki sem lévén otthon, a merénylők szabadon garázdálkodtak s Kerékgyártó és Oblitz főczinkosok egy hatalmas hegyes vasdarábot oly erővel dobtak az ablakon át épp a csendőrőrsvezető szobájába, hogy a hegyes vas ágya felett állt meg a falban s ha véletlenül ott fekszik a csendőrőrsvezető, biztosan a halál fia lesz. A merénylőket reggel letartóztatták és átkísérték a büntető járásbíróóság börtönébe, Egerbe.

Leégett község. Bihar-Illye község a napokban a lángok martaléka lett. Ötven lakóház égett le. Nagy-Szalontáról és Kis-Jenőről kivonult ugyan a tűzoltóság, de a lángtenger pusztítását már nem tudták megfékezni. A tűz a gőzmalom kéményéből kipattant szikrából keletkezhetett. A kár óriási, mert a szegény nép lakóházai és vagyionkaja alig volt biztosítva.

Rablógarázdálkodás. Csak nem régiben történt, hogy Topolyán a városbíró házába alárczos rablók betörték s minden elmozdíthatót elvittek, most meg Verbászon történt nagyobb rablás. E hó 14-én éjszaka ismeretlen tettesek betörték Dorth Fülöp, a város egyik leggazdagabb polgárának házába s azt kirabolták. Dorth éppen aznap adta el kukoriczáját 1800 forintért s úgy látszik, erre a pénzre vásott a rablók foga. Az összegből azonban csak száz forintot találtak, mert az óvatos német a többi pénzt nem a ládában, hanem valami titkos helyen tartotta. A rablók egy darab papirost hagytak Dorthnál azzal a barátságos biztatással, hogy még egyszer meglátogatják. — Rosenbaum nyirbogdáni birtokoshoz a napokban bekormozott arczu rablók törtek be s pénzt követeltek tőle. A szekrényeket feltörték, a talált pénzt magukhoz vették s aztán az öreg Rosenbaumot agyonlőtték, fiát pedig egy pisztolygolyó életveszélyesen megsebesítette. A csendőrség erélyesen kutat a rablóbanda után s éppen ideje teljes eréllyel eljárni, nehogy ismét „Betyár-ország” legyen a nagy magyar alföldből.

Fiu-e vagy leány? Kis-Vejkén, Tolnamegyében történt ez a furesa eset. Az első újszülöttet ment bejelenteni a polgári anyakönyvvezetőhöz a község bábjája és a gyermek keresztanyja; a szokásos bejelentés megtörténvén, a község jegyzője, mint anyakönyvvezető az adatokat a rovatokba vezette, de az egyik rovatot eltévesztette, a mennyiben a bejelentett fiúnak „nemét” leánynak jegyezte be. Ezt a hibát azután egy javította ki, hogy odairta a megjegyzések közé, hogy tévedés történt s a fiu nem lány, mint a hogy beírta, hanem fiu. Mily nagy volt azonban az anyakönyvvezetőnek bámulata, midőn harmadnap beállít a „fiu” atyja és jelenti, hogy egy kis tévedés

volt a dologban, mert a bejelentett „fiu” nem fiu, hanem „leány”. Itt már azután megakadt az anyakönyvvezető esze s ez ügyben első fokú hatóságához, a szolgabírósághoz fordult, hogy segítsen az a bajon, a hogy tud. Ime ilyen zürzavarok támadnak már az új rend első pár hetében is.

Borzasztó halál. Szörnyű halált halt a múlt napokban Ratkó város volt birájának özvegye, Galló Jánosné. A tisztas urasszony a szomszédos Balogra akart átkocsikázni. Ujvásár határában a lovak egy ereszkedőn elragadták. Az özvegy Gallóné ki akart ugrani a kocsiból, de oly szerencsétlenül esett le, hogy ruhája sárkányába akadt. A megvadult lovakat csak a szomszédos Borosznáh falu határában sikerült megfékezni. A szerencsétlen asszonyt 200 lépés távolságra vonszolta a kocsis s a borzasztó ut alatt feje teljesen szétzúzódott. Csodálatos, hogy a végzetes kocsizás közben a kocsisnak semmi baja sem történt.

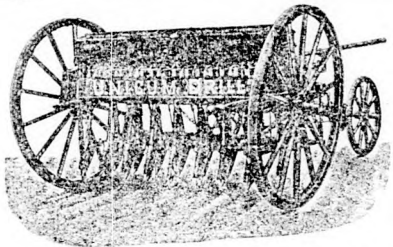
Innen-onnan. Kecskeméten egy városzéli korezmában agyonlőtte magát Kolompár Mihály félegyházi illetőségű ujonez-katona. Leakarták vinni Boszniába, ez kergette a halálba. — **Félegyházán** Varga András gazdaember féltékenységből félholtra verte a feleségét. A brutális férjet letartóztatták. — **Veszprémben** Márvány József elmebeteg egy beretvával a nyakát elvágta és meghalt. — **Apatinban** Árpád Miklós 13 éves leányának ruhája a tégláégető kemence lángjától lobbot vetett. Egési sebeibe belehalt a szerencsétlen gyermek. — **Csenti-ben** a cigányok betörték egy gazda házába s ott két embernek életét oltották ki; az egyiknek ketté hasították a fejét, a másikat derékban metszették ketté. A tettesek közül már elfogtak néhányat. — **Sécsiszigeten** egy cigány női ruhában addig garázdálkodott, míg rajta nem vesztett. Elfogták.

A gazdaközönség hasznosan cselekszik, ha magiszükséglete beszerzésénél a forrást nagyon is megfontolja. A tényleg megbízható fajazonos magvakat csak az olyan óriás forgalmu czégeknel, mint p. o. Mauthnernél lehet beszerezni, mert az ilyen világeczégnek rengeteg nagy forgalma lehetővé teszi, hogy nagyon szerény haszonnal juttathassa a legmegbízhatóbb vetőmagot a gazdának.

Univ. med. Dr. **fog- és szájbetegeknek**
ACZÉL rendelnaponként 10—12 és 2—4 (szegényeknek 12—2-ig) Budapest, váci-utca 4.

Kukklói Pappánék Vincze lapunk mai számában közölt hirdetésére a t. közönség szives figyelmét felhívja.

Az osztrák-magyar birodalom legnagyobb vetőgépgyára.

2500 darab vetőgép.
Fülgárda

Tagadhatatlan legtekélyesebb vetőgépe a jelenkorban

a „Melichar”-féle,

mely minden talajban, akár sík, akár hegyes, minden tekintetben egyenletesen vet. — Bámulatosan egyszerű!!

Melichar Ferencz Budapest, váci-körut 78.

Ártalmas-e a permetezett szőlő az egészségre? Hogy a rézgáliczczal permetezett szőlő ártalmas-e az egészségre, ezt kitudandó, kísérletek történtek arra, hogy a permetezett fürtökön netalán mutatkozó réztartalom megállapításék és pedig: 1. Oly fürtökkel, a melyeket $\frac{1}{2}$ százalékos rézéleggel kezelték; 2. két százalékos oldattal permetezett olasz rizlinggel; 3. három százalékos rézéleggel és 2 százalékos szóda oldattal kevert fürtökön; 4. két százalékos rézéleggel és szódaoldattal permetezett fürtökön, a melyek szüretkor nem lettek kiválogatva; 5. két százalékos rézoldattal és $2\frac{1}{2}$ százalékos szikoldattal permetezett fürtökön; 6. lugasról szedett és rézgáliczoldattal kezelt fürtökről; Minden fajtából egy kgr. fürtöt vettek a kísérlethez és az első öt esetben a réznek még csak nyomai sem voltak kimutathatók. A hatodik pontban említett fürtökön azonban előnyösen csekély százalékos réz mutatkozott. Ezekből a kísérletekből kiviláglik, hogy a permetezés különböző nemeinek alávetett szőlőfürtök, az egészségre nem ártalmasak.

A makketetés veszélyes. Oly vidékeken, a hol nagyobb terjedelmű bükkerdőségek vannak, különösen bő makktermő években nagyon divik a makketetés s ezzel takarmányozzák nem csak a sertést, de a szarvasmarhát is. Pedig különösen ez utóbbinál, a nagyobb mérvű makketetés könnyen betegséget idéz elő; ilyenkor a marha elveszti étvágyát, nagyfokú hasmenés áll be, a hügy elválasztás igen nagy mérvű, a szájban fájdalmas fekélyek támadnak, orrfolyás áll be s a szemek folytonosan könnyeznek és besettek. Láz nem lép fel e betegségnél, sőt a testhőmérséke a rendesnél csekélyebb. A sertéseknél is idézhet elő betegséget a tulságos makketetés, főleg akkor, ha nem áll elegendő víz rendelkezésre, hogy az állatok szomjukat teljesen kielégíthessék. Ezért tartunk mértéket a makketetésben, mert csekélyebb mennyiségű makk nem árt a jószágnak semmit sem, sőt igen tápláló eledel.

Méhszurás ellen jó először a méh fulánkját kihuzni kis csiptetővel, mert más mód csak zuzza a sérült helyet és a fulánkon esetleg még meglevő mérget még jobban elkeni a bőr alá. Ha a fulánkot kihuztuk, akkor a megszurtt helyre jó egy csepp higitott ammoniakot eresztetni, a mit minden gyógyszerárban olesón kaphatunk. A méh szurása azonban sehol sem válhat veszedelmessé, csak a nyakon, szemben, de főképp a nyelven és garaton; ez utóbbi megesik néha, ha lépesmézet esznek kifüstölt méhek után és a lépben még elbódult, de meg nem halt méhek vannak. Falu-

helyen szoktak hidegvizes agyagot, hideg földet a méhszurásra tenni, de ezt nem lehet ajánlani, mert a föld is szennyezett lehet, — a hatást, a mit tőle várunk, pedig egyszerű hideg borogatással is előidézhethetjük. A méhszurás ellen hasznos az is, ha az ember, a mint a fulánkot kihuzta, rögtön vöröshagyma levét csöppent a sebre. Megjegyzendő azonban, hogy ilyen hagymás kézzel nem tanácsos a méhek közt foglalatoskodni, mert a méh a hagymaszagot nem szereti, felingerül tőle s nagyon összeszurkálhatná az embert.

A tyukok vedlése. A tyukok vedlése rendszerint az őszi időjárás bekövetkeztekor megy végbe: ha a tyukok korábban vagy később vedlenek, az rendellenes állapotra vall. A vedlés a petefészkeknek a következő tojási időszakhoz való felfrissülése végett történik; ha a vedlésen lassan esik át a tyuk, akkor a petefészkek képződése is lassu s ennek következménye azután az, hogy a lassan vedlő tyukból nem válik jó tojó. A tollazat elváltozása gondos megfigyelést és bánásmódot igényel s a tenyésztőnek gondoskodnia kell arról, hogy az állat gyenge állapotán bőséges és jól megválasztott eleséggel könnyítsen. Egy kevés szemestakarmány, felváltva kenyérmorzsával és más könnyebb tápanyagokkal a legmegfelelőbb a vedlő tyukoknak. A tiszta ivóvíz sohasem hiányozzék előlük; az emésztést nagyban elősegíti az ivóvízbe dobott kis darab rézgálicz, Eső, szél és egyáltalán kedvezőtlen időjárás esetén jó a vedlő baromfit elzárni, mert ez az időjárás gátolja a vedlés gyors lefolyását s ha az állatok ilyenkor meghülnek, rendszerint el is pusztulnak.

Az őszi metszésről.

Mig a szőlővesszőnek értéke nem volt, mig az csak tüzelőre volt jó, addig ki gondolt volna az őszi metszésre. Metszettünk tavasszal, úgy a mint apáinktól tanultuk, a nélkül, hogy okát kerestük volna.

Azóta azonban, hogy a szőlővessző eladásból pénzteni lehet, meg a peronoszpóra folytán meggyengült, rosszul beért vesszők a gyengébb teleken is elfagytak, sokan folyamodtak az őszi metszéshez.

Az őszi metszéssel tehát biztosítjuk a venyige termést, mert azt gondosan elvermelhetjük, vagy pinezébe tehetjük le homok közé.

De vannak egyéb előnyei is az őszi metszésnek. Így a tapasztalat bizonyítja, hogy az ősszel

metszett tőke erősebb hajtásokat hoz s miután az erős hajtások a termékenység alapját képezik, nagyobb termést is nyerünk. Ez már abból is világos, hogy a tavaszi metszés sok nedvvesztéssel jár, mert ekkor indul meg legelőnkben a nedvkeringés, mig ősszel ez szünetel, illetve gyengén működik, így a tőke kevesebbet könyezik, kevesebb tápanyagot veszít.

Ezzel szemben felhozzák, hogy az ősszel metszett tőke sokkal korábban hajt ki s így a kései fagyoktól sokat szenved, ennek azonban könnyen elejét vehetjük, ha a tőkét valamivel később takarjuk ki. A második kifogás az őszi metszéssel szemben, hogy a tőke bujábban hajt ugyan, de csak vesszőt termel, szintén nem állja meg a helyét, mert ezen úgy segítünk, mint a tavaszi metszésű tőkéknél szokás, hogy egyszerűen hosszabb metszést alkalmazunk. A hosszabb metszés mellett azonban nagyobb a termésünk, tehát jobban is kell trágyázunk, mert ha többet veszünk ki, többet is kell visszaadnunk a talajnak.

Hogy pedig termésünk a hosszú metszés mellett is beérjen, alkalmazzunk olyan metszést, melylyel a termést a földhöz közel hozzuk, hogy a fürtöket a föld kisugárzó érlelő tápja közelebről érje, mit gyakori kapálás útján nagyon elősegítünk.

Nagy előnye az őszi metszésnek az is, hogy a takarás és nyitás munkája sokkal egyszerűbb, olcsóbb és tökéletesebb. A fölösleges lekerül a tőkéről s csak az marad meg rajta, a mi okvetlenül szükséges s azt azután gondosan is takarhatjuk be. Ha a takarás tökéletes, úgy nem is kell attól tartanunk, hogy elfagy a termőrügy s oda a termés, a mi különösen a kopasz fejművelésnél fontos, hol egy szemre metszünk. Az ily művelési módnál, ha mégis aggódunk a termés sorsa iránt, különösen homoki szőlőkben, hol a tőkék a legjobb takarás mellett is kifujásnak vannak száraz telek esetén kiteve, úgy két szemre metszünk s az így származó fölös vesszőt az első kapálásnál eltávolítjuk.

Nem szabad azonban az őszi metszést későre halasztani, ne hogy a téli fagyok fedetlenül ériék a szőlőt, mert ezek évekre kiható károkat okozhatnak.

Hol az ősz rövid s a télre hirtelen az átmenet, ott semmi esetre sem metszünk ősszel.

Vinczellér.

A borospince tisztántartásáról.

Idestova befejeztük a szüretelést s a must bekerült a pinczébe, várva további kezelését. Miután a pince milyensége igen nagy befolyással van a borra, annak rendtartására gondot kell fordítanunk. A mustot, illetve a bort, mint tudjuk kezelni kell, ennél pedig első követelmény az, hogy mindazon edények, a melyeket a borkezelésnél használhatunk, teljesen tiszták legyenek. Így tisztán kell tartani a hor-

dókat. a lefejtéshez használt sajtárokat, a töleséretet, csapokat, stb. Ezen pinceeszközökről számos oly szervezet kerülhet a borba, a mely annak megbetegedését, sőt megromlását vonja maga után. A hordók tisztántartására rendszerint minden szőlősgazda gondot fordít, mert tudja, hogy egy tisztátalan hordóba fejtett bor könnyen hasznavehetetlenné válik, valamint tudja azt is, hogy a hordónak egyszerű bekéneztése által a hordó falain levő penészgombák életnek.

Rendszerint azonban a fent elősorolt pinceeszközök tisztántartására már kevesebb gondot szokás fordítani, pedig ezekről épp úgy belekerülhetnek a borba a borbetegségeket okozó apró szervezetek, mint magából a tisztátalan hordóból. Pedig ezek tisztántartása semmi nehézségbe sem ütközik, minthogy ezen eszközök rendszerint fából készülnek, a fatárgyakat pedig igen könnyen tisztán tarthatjuk, ha azokat a használat után azonnal forró vízzel lesuroltatjuk és kiszáritjuk.

Ha ezen pinceeszközöket fertőtleníteni akarjuk, a mi igen ajánlatos, azt legegyszerűbben úgy érjük el, ha a fatárgyakat oltott mézszel kenjük be s a meszet néhány nap múlva vízzel lesikáltatjuk. A méznek azon tulajdonsága van, hogy előli a fára tapadt vagy a fa lyukacsaiba beszivódott apró organismusokat.

Azzal azonban, hogy a hordókat és pinceeszközöket tisztán tartjuk, még nem tettünk eleget a tisztaság követelményeinek. Azok az apró szervezetek, a melyek a borok megbetegedését és megromlását okozzák, nem csak a hordóból és a pinceeszközökről kerülhetnek a borba, hanem bejuthatnak a pince levegőjéből, valamint a pince faláról, az ászokfákról, a hordók külsejéről stb. Szükséges tehát, hogy ezek tisztán tartására is kiterjesszük figyelmünket.

Ha olyan borospinczébe lépünk be, a melyben a levegő és az összes, a pincében levő tárgyak tiszták, úgy ott csak borszagot szabad érezni. Ha ellenben oly pinczébe lépünk, a melyben penészes, korhadásban vagy rothadásban levő tárgyak vannak, azonnal megüti orrunkat a pince levegőjének dohos vagy penészes szaga.

A penész sötét vagy homályos, egyenletes hőmérsékű helyeken, továbbá nedves levegőben fejlődik ki leggyorsabban s ezért található majdnem minden pincében, mert itt meg vannak azon feltételek, melyek a penész fejlődésére szükségesek; ez az oka annak, hogy a penészképződés még oly pincékben is fellép, a melynek kellő szellőztetéséről gondoskodva van s azt innen is csak nagy fáradsággal bírjuk elpusztítani. Miután a penész képződésére a pince nedves levegője igen kedvezően hat, annak meggátolására vagy legalább csökkentésére tehát az első teendő a levegő kiszorítása, a mit a kellő szellőztetéssel érünk el.

A pince kellő szellőztetésére legajánlatosabb

egy, a pince ajtajától legtávolabb eső helyen a pince boltozatába szelelő-esatornát vágatni s ezen szelelő-esatornát bevezetni egy oly kéménybe, a mely alatt gyakran tüzelnek, p. o. a konyha kéményébe. A szelelő-esatorna alsó nyílását deszkából készített tolózárral látjuk el. Ha a tolózárt kinyitjuk s a kémény alatt tüzelünk, úgy a szelelő-esatornán át a pince levegője oly erővel fog kitódulni, hogy helyét csakhamar kívülről jövő szárazabb friss levegő fogja elfoglalni. Ilyen szelelő alkalmazása mellett a nedves pinceket könnyen ki lehet szárítani, miáltal a penészt elpusztítjuk.

Ha a falakon a penészképződés nagymérvű, úgy a falakat alaposan meg kell tisztítani. E célból először is a falakról a penészt levakartatjuk s azután a falakat sűrű oltott mézszel több ízben bemeszeltetjük.

Az ászokfák és egyáltalán minden a pincében levő és a borkezelésnél nem használt fatárgyak megpenészesedését meg lehet gátolni az által, ha azokat 5%-os rézgálicz-oldattal több ízben bekenjük és azután kiszáritjuk.

Az esetben, ha a hordók vasabroncsai be vannak szurokkal kenve, a borospince fertőtlenítését oly formán is végezhetjük, hogy a pince közepén kénrudat gyújtunk meg s ajtót, ablakokat elzárunk. A kén elégesénél mérges gázok fejlődnek, melyek előlik a pince levegőjében levő csirákat és előlik a penészt is. Ott azonban, hol az abroncsok szurokkal bevonva nincsenek, ként elégetni nem tanácsos, mert azok igen könnyen megrozsásodnak.

A mint látjuk jóformán költség nélkül csak egy kis utánjárás és fáradsággal módunkban áll úgy a pincét, valamint a pinceeszközöket teljesen tisztán tartani, a mi okvetlenül szükséges, ha nem akarjuk magunkat kitenni annak, hogy borunk megromoljék, a melyet azután megjavítani vagy egyáltalán nem, vagy csak nagy költséggel sikerül. A kinek tehát adott az Isten termést, igyekezzék azt meg is tartani, nehogy hanyagsága által kárt szenvedjen. A kinek pincéje, most mikor a must bekerült nem lenne rendben, igyekezzék azt oly módon, a hogy fentebb leirtuk rendbehozni, mert most még az erjedés kezdetén van rá idő.

Az Országos Magyar Kölesönös Biztosító-Szövetkezet Budapesten

ma hazánkban az egyetlen intézet, mely a kölesönösség elvén alapulván, **a legolcsóbb díjak mellett** eszközi a **tűzkárbiztosításokat**, melyeknél a feleknek a **jelentékeny megtakarítás**on kívül más **előnyöket** is nyújt.

Az igazgatóság tagjai: Teleki Géza gróf elnök, Csávossy Béla alelnök, Andrássy Géza gróf, Ahsbals Leó lovag, Dessewffy Aristid, Komjáthy Béla, Péchy Tamás, Rothkugel Arnold lovag, Rudnyánszky Béla, Szentkirályi Kálmán, Sztáray István gróf, Szönyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf, vezérigazgató: Szönyi Zsigmond. A szövetkezet igazolta a hozzáfűzött várakozásokat; káresetekben a feleknek a legrövidebb idő alatt megtéríti a tényleges kárt és előzékeny eljárásával kivívta magának a közbizalmat. — A **szalmás eleség és takarmánykészletek biztosítása** is olcsóbban eszközölhető a szövetkezetnél, mint bármely hazai intézetnél. Csakis a tiszta díjat és a kincstári bélyeget számítja minden másnemű illeték kizárásával. — Felvilágosításokat szívesen ad az igazgatóság Budapesten és az egyes községekben létesített ügynökségek.

MULATTATÓ.

A jó nevelés haszna.

Lent, a falu végén, rozszant kis kunyhóban lakott a szegény öreg Laboda Pál, a ki a mióta a háboruban az az istentelen ágyugolyó elvitte a lábát, házról-házra kényszerült járni, hogy legyen szegénynek az irgalmas lelkűek jóságos alamizsnájából betevő falatja. Ismerte mindenki a szegény féllábu koldust s azért bizony nagy lön az álmélkodás, mikor egyszer csak az öreg felhagyott a kéregetéssel s a helyett erős kőházba költözött, a hol egy puha karszékben üldögélve, pipaszó mellett kezdte olvasgatni a képes ujságokat, meg a szebbnél szebb könyveket. Onnan az ambitusról köszöntgette a munkára menőket, sőt lassan-lassan akkora lett a tekintélye, hogy már őt köszöntötték nyájas szókkal a járókelők.

Törték, törték a fejüket, hogy honnan e változás, hogyan lett egyszerre jómódu ember az elhagyatott koldusból. Az egyik azt állította, hogy kincset lelt, a másik meg, hogy éppenséggel az ördöggel cimborál.

Eljutott a sok szóbeszéd az öreg fülébe is. Bántotta is nagyon a sok igazságtalan mendedonda s azért elhatározta magában, hogy véget vet a pletykának.

Egy szép vasárnapi délután kiballagott hát ő is a malom alá, a hol a falu apraja nagyja össze szokott gyülekezni barátságos beszélgetésre.

Oda telepedett közéjük egy padra s miután rágyújtott nagy tajtékpipájára, imígyen kezdte el a beszédet:

— Halottam kedves apámfiái, hogy váltig törítetek a fejeteket, hogyan fordította Isten jóra az én nyomoruságomat. Sokan közületek éppen az ördög cimborájának tartanak, pedig a kik ilyent állítanak, nagyon együgyű emberek. Majd elmondom én nektek egész körülményesen a dolgot, okulhattok is belőle,

— Ugy-e azt tudjátok, hogy az Uristen három uval ajándékozott meg? Az öregebbek arra is em-

lékezhetnek, hogy szegény koldus létemre iparkodtam őket jó keresztényekké és hasznos, munkás emberekké nevelni. Isten áldja érte a plebános, meg a tanító uramat, a kik ingyen oktatták őket minden szépre, jóra!

— Mikor a gyerekek fölseperedtek, egy-két összekoldult garaskával és sok jó tanácsommal utnak eresztettem őket. Megmagyaráztam nekik, hogy a

A pásztorleány.

kolduskenyér keserű kenyér, a tolvajkenyér pedig akasztófára visz. Azért hát ne kolduljanak, máséhoz ne nyuljanak, hanem becsülettel, két kezük munkájával iparkodjanak megélni. Mert nem csak annak van ám vagyona, a kinek háza, kertje, földje van; sok minden van a világon, a mi senkié se, abból csináljon magának pénzt a szegény ember. Megtanítottam őket arra a mesterségre, a melyhez oly kevesen értenek. Mielőtt elszéledtek volna, kimentem ve-

lük az erdőre, mezőkre. Összeszedtük a csontokat, a melyeket mások elhánytak, az üvegdarabokat, melyeket kidobtak. Az egyiket megvették az esztergályosok, a másikat az üvegesek. A marha- és lószórt sem hagytuk a földön heverni. Azért pénzt adott a kárpitos és a nyerges. A hamut a szappanfőzők, a gyölesot-rongyot meg a papirgyárosok vették meg. De azt se vetették meg, a mit a természet

kának, igyekezetnek, no meg a takarékoságnak nem is maradt el a jutalma.

— A legöregebb fiam vezette a két ifjabbat. A mint leveleikből értettem, a jó Isten segítette őket. Egy év múlva már azt irták, hogy 100 forintot takarítottak meg s annak a felét el is küldték nekem, hogy jobb szállásba mehessenek lakni. A másik felét pedig eltették kamatra. A második, a harmadik s a negyedik évben is küldözgettek az apjuknak; volt már annyim, hogy nemesak jó lakásra és melegebb ruhára telt, hanem bizony — a mint tudjátok — a koldulással is fölhagytam. Azokat a szép könyveket is a fiaim szokták küldeni, vénségemre is sok okosat és jót tanulókat azoktól. A kinek tetszik, szívesen kölesön adom.

Eddig tartott az öreg elbeszélése, miközben néha-néha egy-egy könyesepp is leperdült ránczos képéről.

A falusiak áhítatosan hallgatták s egyre-másra kértek tőle bocsánatot, a sok csunya pletykabeszédért.

Nem is beszélt róla többé senki rosszakarattal, hanem inkább dicsérték derék gyerekeit.

Igy mult el vagy két esztendő. Hanem a harmadik esztendőben megint nagy ujság történt. Az öreg fellábu kiköltözött a kőházból, nem olvasott már ujságot, pipázni se látta senki, hanem egy szép napon újra bekopogtatott az ajtókon egy kis alamizsnáért. Kezdték is faggatni, hogyan fordult ismét rosszra a sorsa? El is mondta szegény, hogy a fiai olyan messze járnak, hogy immár a harmadik éve híriket se hallja. Dolgozni nem tud nyomorult, öreg léte, így hát kénytelen megint a jó emberekhez fordulni.

Csakhogy a jó emberekben nagyon esalatkozott. A község, a melyben már 30 év óta lakott, irgalmatlanul ráparancsolt, hogy:

— Takarodjék a faluból! Ne legyen annak terhére! Boldogítsa a szülőföldjét!

Mert hát a község gőgös elüljárói nem tudták elfelejteni, hogy ez a vén koldus őket egykor megoktatni merészelt.

Hiába könyörgött, nem volt foganatja. Hanem azért van a jó Isten, hogy el ne hagyja az elhagyatottakat

A pásztorleány.

nyújtott, leszedtük a rózsalevelet, a bodzavirágot, a zsályát, a fenyőmagot; mindezekért szép pénzt adtak a patikában. Nem dobtunk bizony el mi egy tollt sem, mert annak is hasznát veszi az élelmes és takarékos ember.

— Arra meg már régebben megtanítottam őket, hogy kell téli időben söprüt csinálni, kosarat fenni, sőt a legnagyobbik már széket is tudott csinálni. Így kioktatva indultak neki a világnak. És a becsületes mun-

Már éppen utban volt az öreg, a mikor a kis-bíró lélekszakadva fut utána egy nagy sokpecsétes levéllel.

Száz forint volt benne s az a boldogító üzenet, hogy jönnek a fiai.

Bezzeg szégyelették most a gögös elüljárók embertelenségüket: A vén koldus nem is igen akart már visszafordulni utjáról, de hát a fiai itt fogják keresni, nem mehetett másfelé.

De nem is kellett sehová sem költöznie, mert a következő vasárnap két fényes hintó gördült be a szegény faluba. A polgárok szemüket szájukat eltátva bámulták a drága ruhákba öltözött urakat, meg azt a szép selyembe, bársonyba öltözött uri asszonyt, a ki az első hintóból szállt ki.

— Édes apám! ugy-e nem is ismer már bennünket? — kiáltott a legidősebb. — Én vagyok a legöregebbik fia, a Laczi. Ez meg itt a feleségem, — szólt a szép urnőre mutatva.

A következő pillanatban már a nyakába borult Laczi is, a felesége is a hosszú, fehérszakállu öreg koldusnak.

A másik két ur alig tudott hozzáférni, hogy megölelje. Pedig azok is a fiai voltak: a középső János s a legkisebbik, Sándor.

Az ősz örömkönyekekkel telt szemekkel szorongatta derék fiai kezeit, kik aztán tövirül-hegyire elmondták sorsukat, hogy miként lettek valamenyien gazdag és tekintélyes urak.

— Dolgoztunk, iparkodtunk s az Isten segített, mert mindig szemünk előtt tartottuk atyánk jó mondatát: „Kolduskenyér keserű kenyér, tolvajkenyér az akasztófára visz.”

Két napig maradtak a faluban, bőséges ajándékokat adva a községnek, hogy így visszafizessék az apjuknak adott alamizsnát.

Az öreget pedig magukkal vitték s a saját házukban tartották, hogy legalább öregségére ne legyen semmi gondja, hanem annál több öröme.

A pásztorleány.

— Mai képünkhöz. —

Fakul már a táj, az ősz leszedi a fák leveleit lassan, a fű is eltűnik s Erzsikének ugyanesak gondjába kerül megtalálni azokat a tenyéryi foltokat a mezőn, a hol a jó tejelő jószág még valami lelegelni valót talál. Most a füzek alatt próbált szerencsét, később majd elhajtja a cserjés szélire, mert az ő kis szivecskéje nem tudja ám sokáig elnézni a Rózsa szomorú tekintetét. Pedig Erzsike még azt is hallotta otthon, hogy Rózstát felakarják küldeni a millenniumi kiállításra, mert hiszen az már most bizonyos, hogy oda a magyar gazdák fel fogják küldeni szép jószágukat, minekutánna a főváros 24 ezer forintot szavazott meg a magyar gazdasági állatkiállít-

tás támogatására s példáját valószínűleg követni fogja a vidék is. S Erzsike úgy szeretné, ha a Rózsa nyerné meg az első díjat. Jól is tartja azóta s éjjel nappal azon azon gondolkozik, hogy hol találja meg számára a legtöbb s legjobb kérődni valót. No és ha csakugyan valami díjat nyer azon a kiállításon a Rózsa, akkor lesz ám csak büszke az Erzsi.

NÉPDALOK.

Irta: Pósa Lajos.

Tiszaparti malom-csárda . . .

Tiszaparti malom-csárda
Minden este de hangos!
Beesal oda legényt, leányt
A szegedi czimbalmos.
Addig-addig czimbalmozik
Czimbalmával füledbe:
Bele esel, fülig esel
Egy nagy sötét verembe.

Tiszaparti zöld erdőben
Csók reszket a levelen.
Ne menj oda legény, leány,
Rád les ott a szerelem.
Rád nevet a vad gerlicze
Piros rózsa integet,
Lombos erdő, dalos erdő
Mefogja a szivedet.

Tudom én azt . . .

Tudom én azt, jól tudom én, Áron,
Hogy sok van már nekem a rováson.
Nem is járnék, lásd én a koresmába,
Csak a szívem, lelkem úgy ne fájna!

Fáj a szívem, Áron, te koresmáros;
Itt a szüröm a szép tulipántos.
Csalfa rózsám ebbe t.kargattam,
Nesze! nesze! Ne viritson rajtam!

A paraszt Herkulesz.

— Régi história. —

Hol volt, hol nem, de ha jól emlékszem Hajdu-Böszörményen élt egyszer Vasizmay Barnabás, ki roppant nagy erejéről széles körben ismeretes volt. Fákat szakított ki félkarral, mintha csak lenge nád lett volna, meg erős vasrudakat gyenge drótként esavart össze. Anyósát csak egy izben czirogatta meg, de ez három hónap letelte előtt teljesen képtelen volt szobáját elhagyni s midőn már fellábadt, nagyon messze költözött szeretetreméltó vejétől!

Nagy erejének hírét vette többek közt egy német akrobáta is, ki szintén igen erős testalkatu volt és már több vetélytársat legyőzött. Tehát kapta magát felült lovára és utnak indult Vasizmay Barnabás uram felkeresésére.

A mint az utóbbinak házához ért, az udvarnak kerítésén át megpillantotta, a mint az éppen fát hasogatott.

„Te vagy az a híres Barnabás?” kérdi fennhangon a német.

De nem kapott választ a gazdától. Erre leszállt a német lováról és bevezette azt a ház kapuján. Miután lovát egy karfához kötötte, felgyürte ingujjait és Barnabáshoz közeledett e szavakkal:

„Mindjárt megmutatom néked, ki a legény a csárdában!”

Vasizmay erre egészen nyugodtan letette a fej-szélét, felkapta az idegent pehelyként a földről és átdobta a kerítésen az utcára.

Fél óra elmultával feltápáskodott a német a földről, hol mindeddig hevert és így kiáltott át Vasizmaynak:

— Barnabás, édes Barnabás!

— Mit akarsz már megint? kérdé tőle ez utóbbi, ki nyugodtan tovább folytatá félbenhagyott munkáját.

— Kérlek légy szives *dozd ki hozzám a lovat is.*

Mátray Jenő.

A zsémbes asszony.

Irta: Lithvay Viktória.

Jutka asszony zsémbel dörmög egyre
Napról-napra csak rossz az ő kedve,
Kora reggel, még alig hajnallik
Hangja már a szomszédba elhallik.
Először is kezdi ura férjén,
A ki hozzá régtől szokva lévén
Bölesen türi, szó nélkül hallgatja,
Vagy odébb áll, ha már megsokalja.
János gazda eleinte bánta,
Hogy oly hangos az ő házatája.
Ámde végre megnyugodott szépen
S fel sem vette. Jutka hadd beszéljen,
Mondogatta olyankor magába,
Hogy ne hallja hü élete párja,
Mert, hogy kuruez asszony volt a Jutka
Nem csak férje, de mindenki tudta,
S homlokát ha szedte bus redőre
Bizon jó volt kitérni előle.
János gazda sokáig töprengött,
Hogy változnék jobbra ez a helyzet?
Mint lehetne ő az ur a házba?
S Jutka asszony ne mindég lármázna?

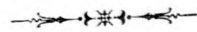
De hiába, eszét bár mint törte,
Jutka szörnyen uralgott fölötte,
S hogyha szólni bátorságot érzett
Jutka csak jól a szemébe nézett,
S úgy elhagyta minden bátorsága
Még égnék is állt a haja szála!

II.

Évek mulva történt egyszer aztán,
Ha jól tudom éppen husvét napján,
Hogy legyen e nap is ünnepelve,
Szörnyen járt a Jutka asszony nyelve.
Összehordta férje, apja, anyját,
A családja valamennyi tagját,
S mikor már mind előszámolgatta
Ujra kezdte, de abba nem hagyta.
János gazda mint szoká, halgatta.
A bajusza végét sodorgatta
S mint a kinek jó eszméje támadt
Neki bök ujjával homlokának.
S maga alól kivágva a széket,
Mosolyogva a tükörhöz lépett,
Azt a falról sebtében levéve
A zsémbelő Jutka elé lépe.
S imigy szólott: feleségem kérlek,
Én csak annyit mondó vagyok néked,
Tekints bele ebbe a tükörbe,
Látásodra ha nem roskadsz össze,
Ha a szavad nem akad meg nyomba,
Akkor bizvást mehetsz a pokolba!
Jól lehet, hogy onnan is kiüznék,
Mert oly rutat ott sem igen türnek!

III.

Jutka asszony ki nem kerülhette,
Hogy ne lássa magát a tükörbe,
S attól, a mi onnan meredt rája
Egyszeribe elállt szeme, szája,
S mintha esoda történt volna véle,
Attól fogva békeességben éle!

Apróságok.

Gyerekezés. Egy fiu szalad kétségbeesve a sarki rendőrhöz.

— Segítség, az utcánkban borzasztó verekedés van.

— Kik verekednek? — kérdi a rendőr.

— Apám, meg egy másik férfi.

— Mióta tart a dolog?

— Oh, már egy fél óra óta.

— És mért nem hitt már előbb segítségül?

— Mert — mert apám volt felül az iméntig.

Ez is gutaités. Egy atyafi sütkérezett az utcán elterülve és az élvezet egy nemével rugta ki hol a bal, hol a jobb lábát, mindenféle elvont fogalmu nyilatkozatok kísérete mellett, melyeket részint az utca köve-

zetének, részint, a mikor a hátára fordult, az itáliai szépségben tündöklő égnek tett nem egész határozottsággal.

A feltűnő rugdalkozás mély részvétet keltett az utca közönségében és körülvették és sajnálkozással kérdezte valaki:

— Ugyan mi a baja?

Aszongya rá egy menyecske:

— Szél érte szegényt — az üvegből.

Épp olyan boszorkány. Egy fiatal megyei tisztviselő elvette a megye legszebb lányát, nászutra ment ifju feleségével. A hegyek közt, az erdők bizalmas magányában bolyongtak, sétáltak. Épp javában beszélgettek, midőn egy fiatal parasztember került eléjük. Az új férj odalép a földműveshez:

— Mondja csak barátom, boldog maga?

— Hogy érti ezt az ur?

— Hát úgy, hogy meg van-e a sorsával elégedve?

— Persze, hogy meg. Nincs semmi bajom. Az étel, ital jól esik, gondom pedig nincs.

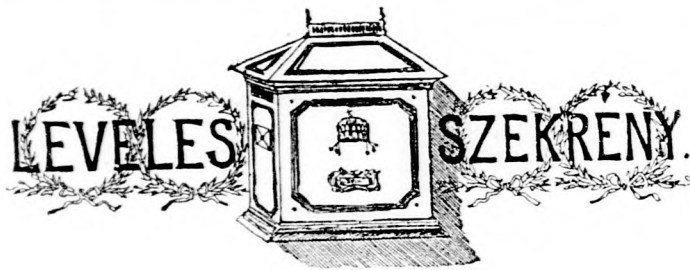
— De gondolkozzék csak. Igazán nincs semmi gondja? Soha sincs semmiféle bosszúsága?

— Legfeljebb a feleségemmel, néha vasárnap. Hisz tudja az ur, hogy szokott az lenni. Bemegy az ember a koresmába és megiszik egy-két pohárral, — odakerül az erdész és megiszik még egyet-kettőt, azután a tanító ur jön és megint elfogy egy-két pohár, — a csendőr-őrsvezető kedvéért is lecsuszik egy-kettő . . . akkor aztán, ha az ember hazamegy, a felesége okoskodik vele . . .

— No hallja, szolt közbe a menyecske, hát még magának áll feljebb. Hát nincs teljesen igaza az asszonynak, ha maga annyit iszik?

A paraszt erre meglöki az új férjet, ráhunyorit és a menyecskekre czélozva, így szól:

— *Épp olyan boszorkány, mint az én anyjukom.*

Cs. J. urnak, N.-Récsé. Természetes, hogy díjmentesen közöljük az ujdonságokat, sőt ha nagyon érdekesek, még mi küldünk érte valamit benső köszönetünkön kívül. Csak kellő időben érkezzenek be szerkesztőségünkbe, hogy le ne maradjanak arról a hétről, a melyben történtek.

T. V. urnak, Kis-Lakos. Hireit köszönettel vettük s mint mai számunkból látja, közöltük is. Az a kérdésünk volna, hogy ha ezután is szerencsétlenné ujdonságaival, sziveskednék az eseményekben előforduló személyek neveit is megadni, mert ugy érdekesebb. Mi majd eltaláljuk aztán, hogy hol és kiknek nevét tegyük ki s kikét hallgassuk el.

D. M. urnak, P.-Kovácsi. Az eladó követelheti a vevő helyett tíz évig befizetett adó visszafizetését, de kamatokat nem követelhet a vevőtől. Ha a vevő

nem volna hajlandó a helyette megfizetett összeget megtéríteni, úgy per útján is behajthatja rajta. Akkor aztán a kereset megindítása napjától kezdve a kamatokat is megítélik. Ha azonban a tíz év előtt történt adás-vétel nem lett bejelentve, akkor jobb lesz az ügy elintézése végett ügyvédhez fordulnia.

Krich J. urnak, Patnok. Kérdézősködéseink nem vezettek eredményre, mert a két egyén tartózkodási helyét mi sem tudtuk kipuhatolni. Ha csak valami véletlen nem hozza őket elénk. Akkor majd megírjuk.

T. A. urnak, Kartics. Az egyik tanfolyam már megkezdődött, még szeptemberben. Különbösen az a kérdés, hogy mi czélból akarja hallgatni a tanfolyamot: azért-e, hogy a gazdasági gépeknél mint gépész alkalmaztassék, vagy hogy bejusson valamelyik gépgyárba, vagy gyárba előmunkásnak, vagy felügyelőnek. Ez utóbbi esetben egy évig kell tanulnia, az első esetben pedig sokkal rövidebb ideig, csak 4—5 hónapig. Ez a tanfolyam tavasszal kezdődik. Bővebb tájékoztatóért forduljon egy levelező lapon a *Technológiai Ipariskola Igazgatóságához, Budapest, Népszínház-utca* cím alá, onnan majd küldenek terjedelmes nyomtatott prospektust.

W. I. urnak, L.-Bénye. Köszönjük a hirt, bele is tettük mai lapunkba. Minél gyakrabban legyen szerencsénk.

R. J. urnak, Dézna. Értjük mostoha viszonyaink miatt való feljajdulását. Sajnos, hogy nem lehet máról holnapra segítenünk a bajokon. Sok küzdelem, kín és törődés azonban mégis csak czélhoz fog vezetni, csak kitartás és lelkesedés kell hozzá. Ön azt mondja, hogy törvényeinket okos emberek csinálják és mégis rosszak. Ennek oka abban rejlik, hogy törvényhozóink okosságuk mellett legkevésbé sem ismerik a népet és annak bajait s így nem az élet számára alkotják meg a törvényeket, hanem a levegőben kóvályognak velük. Olvassa el mai vezércikkünket.

Budapesti piacz.

A gabona ára Budapesten.

Budapest, október 17.

Buza e héten:

Tiszavidéki	76—82 kil. buza ára	6 frt 35—6 frt 80 kr.
Pestvidéki	" " " " "	6 " 30—6 " 75 "
Fejérmegyei	" " " " "	6 " 30—6 " 75 "
Bácskai	" " " " "	6 " 40—6 " 85 "
Bánsági	" " " " "	6 " 25—6 " 75 "
Rozsot	mmázsánként	5 frt 85—6 frt — krral fizették.
Árpa	sörfőzésre való, mmként	6 frt 90 kr. 8 frt 25 kr.
	szeszfőzésre való	5 " 50 " 6 " 30 "
	takarmánynak	5 " 00 " 5 " 20 "
Zab	mmázsánként (uj)	5 " 85 " 6 " 15 "
Tengeri	" " " " "	5 " 55 " 5 " 75 "

Buzakorpa finom 3.40—5.10 durva 3.20—5.— kr zsákkal együtt.

Egyébb magvak: *bíborhere* magyarországi 18—20 frt; *vöröslóhere erdélyi* 36—52 frt; *lucerna* 40—46 frt; *őszi búkköny* 8—8½ frt.; *muharmag* —24 frt; *mák* 18—19 frt, *őszi borsó* —6½ frt.

Marhavásár: fizetnek páronként: Elsőrendű *jármos ökörért* 340—365 frtig; közép minőségű *jármos ökörért* 270—320 frtig; silányabb *jármos ökörért* 210—250 frtig; hizott magyar *ökör* mm.-ként élősúlyban 25—34 frt. hizott tarka *ökör* 27—34 frt. *Fejős tehének.* Fehérszörű magyar *tehen*, darabonként 50—75, tarka *tehen* darabonként 60—155 frt. *Élő borju.* 1 kgr. élősúlyért fizetnek: Elsőrendű *borjuért* 47—50 kr; közepes minőségű *borjuért* 44—46 kr; silányabb *borjuért* 38—42 kr. *Vágott borju.* 1 klgr. hussúlyért fizetnek: Elsőrendű *borjuért* 75—79 kr; közepes minőségű *borjuért* 73—74 kr; silányabb *borjuért* 70—72 kr.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgrkint élősúlyban, 40% és 45 kgr. levonás az életre. Elsőrendű 320—380 kilogr. nehéz sertésért 54—55 kr, vidéki sertési *könynyü* páronként 250 kilóig 52 53 kr.

Juhvásár. Hizlalt ürü páronként 12.00—19.00 frt, gyenge minőségűért, páronként 6.00—10.00 frt.

Baromfivásár. Lud páronként 3.20—7.00 krig, kaesa 1.40—2.80 krig, tyuk 1.20—1.30 krig, esirke ide, 55—1.30 krig, kappan 1.40—1.80 pulyka 2.50—5.00 krig

Takarmányvásár. Réti széna méterm. 2.30—3.00 kr, frt, mohar 2.40—2.70 kr, zsupszalma 1.60—1.90 kr, alomszalma 1.40—1.60 kr, zabosbúkköny 2.80—3.00 kr, sarju 2.20—2.50 kr.,

Vegyesek. Szalonna 55—59 kr, csurgatott méz 32—33 kr, viasz 1.64—1.65 kr.

Tojás forintonként, friss 35—42, darab.

Paprika: szegedi 70—160, rózsa 125, király 95, kereskedelmi 40—70 frt m.-mázsánként.

Hol lesz mostanában országos vásár ?

Október hó 21-én: Apatin, Berzova, Bonchida, Kis-Ujfalu (Sopron vm.), Módos, Nagy-Kun-Madaras, Nagy-Szt-Miklós, Próna (Trencsén vm.), Szemlak, Uj-Pest. — 22-én: Ada, Avas-Ujváros, Báltaszék, Dléha, Feketető, Felső-Eőr, Hajdu-Szoboszló, Komjáth (Nyitra vm.), Ligeth (Baranya vm.), Nyitra, Pápóc, Sándorf, Székesfejérvár, Széplak (Vas vm.), Zsarnócza, Zsolna. — 23-án: Hadad, Mező-Komárom,

Mogyoró-Kerék, Ottóvölgy (Pozsony vm.), Ruszkin, Székesut. — 24-én: Brulya, Fazékfalva, Füzes-Gyarmat, Heves, Hervátics, Szerb-Csenej, Jász-Fényszaru, Kis-Czell, Morény, Nagy-Magyar, Nagy-Palád, Nagy-Zorlencz, Nemes-Vid, Szilágy-Cseh. — 25-én: Csütörtök (Pozsony vm.), Dalbosecz, Dolha, Jablonka, Jarkovác, Jász-Dósa, Nagy-Barom, Nagy-Czenk, Német-Szent-Miklós, Rendek (Zala vm.), Szt-Márton (Sopron vm.). 26-án: Akna-Sugatag, Alsó-Csill, Baán (Trencsén vm.), Békés-Csaba, Buza, Felső-Surány, Felső-Vadász, Gesztely, Gyarmatha (Temes vm.), Klenócz, Mura-Szerdahely, Nagy-Körös, Sósmező, Sumjác, Vöröskő Surány (Vas vm.), Sümeg, Szász-Csór, Torna, Váli, Máré (Krassó-Szörény vm.), Viszló, Vörösmart (Baranya vm.). — 27-én: Csanád, Palota, Csongrád, Mindszent, Homoród, Oklánd, Jakabfalva, Ó-Radna, Sarkad, Szvidnik, Tokaj.

Vizállás.

	Okt. 16—15.		Okt. 16—15.		
	m é t e r		m é t e r		
Duna:	Pozsony	1.67 1.77	Kraszna:	N.-Majtény	0.28 0.—
	Komárom	1.90 1.47	Tisza:	M.-Sziget	0.36 0.28
	Budapest	0.95 0.85		Tekcháza	0.68 0.10
	Dun.-Földv.	0.11 0.06		Tisza-Ujlak	0.— 0.00
	Mohács	0.94 0.92		V.-Namény	0.77 0.82
	Gombos	1.83 1.95		Záhony (Cs.)	0.— 0.00
	Ujvidék	1.11 1.00		Tokaj	0.66 0.66
	Zimony	0.00 0.00		Tisza-Füred	0.70 0.68
	Pancsova	0.00 0.26		Szolnok	0.00 0.90
	Drenkova	0.46 0.54		Csongrád	1.44 1.41
	Orsova	0.81 0.74		Szeged	0.78 0.76
Rába:	Sárvár	0.30 0.—		TörökBecse	1.06 1.10
	Győr	1.62 1.48		Titel	0.56 0.40
Vág	Zsolna	0.62 0.87	Latorcza:	Munkács	0.36 0.28
	Trencsén	0.39 3.78	Ondova-T.	Bártfa	0.06 0.17
	Szered	0.90 3.88		Sztropko	— —
Dráva:	Zákány	0.32 0.30		Hoór	0.70 0.70
	Barcs	0.00 0.83	Bodrog:	Zemplén	1.00 0.—
	Eszék	0.00 0.11	Berettyó:	B.-Ujfalu	0.19 0.13
Száva:	Sziszek	1.23 1.98	Körös:	Nagyvárad	0.24 0.28
	Mitrovicza	1.97 1.60		Tenke	0.16 0.20
Temes:	Kis-Kostély	0.12 0.16		Borosjenő	0.24 0.26
Béga:	Kiszető	0.43 0.50		Békés	0.02 0.02
	Temesvár	0.49 0.65		Gyoma	0.38 0.39
	N.-Beesker.	0.55 0.83	Maros:	Déva	0.— 0.00
Szamos:	Deés	0.39 0.36		Arad	1.48 1.46
	Szatmár	0.08 0.08		Makó	0.48 0.44

Kis lottó-huzások.

	— Október 12. —				
Budapest	45	53	3	59	70
Linz	4	1	36	76	10
Trieszt	66	35	58	26	47
	— Október 16. —				
Prága	69	21	44	40	30
Szeben	48	81	14	66	71

HETI NAPTÁR

Október hó.				Mindszent hava.			
A hó és hét napjai	Római katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög keleti naptár	N A P		H O L D	
				kel óra perc	nyugszik óra perc	kel óra perc	nyugszik óra perc
42. † Kath. Ev. Jézus köszvényest gyógyít meg. Máté IX, 33—46. — Prot. Ev. Luk. VII, 31—37. — Gör. Ev. Máté XXI, 33—42.							
13 Vasárnap	F 20 Vendel	F 19 Vendel	8 A 20 Pelagia	6 10	5 47	9 14	5 28
14 Hétfő	Orsolya	Orsola	9 Jakab ap.	6 12	4 45	10 33	6 09
15 Kedd	Kordula	Kordula	10 Eulamp.	6 13	4 43	11 07	7 02
16 Szerda	Kapistr. Ján.	Szever	11 Fülöp ap.	6 15	4 42	11 43	8 05
17 Csütörtök	Fortunát	Rafael	12 Propus	6 16	4 40	Délut.	9 14
18 Péntek	Krizsán	Krizsán	13 Carpus	6 17	4 38	1 42	10 25
19 Szombat	Dömötör	Dömötör	14 Parase	6 19	4 37	2 05	11 35
20 Vasárnap	F 21 Sabina	F 20 Sabina	15 A 21 Luc.	6 20	4 36	2 23	Regg.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utca 31. Váci-körut sarok.

Ajánlunk:

Kitűnő vetőmagvakat.
Gépolajokat, kenőesőket.
Kötél, zsák és ponyvakat.
Permetező gépek s anyagokat.
Műtrágyákat.
Építkezési anyagokat.
Állatorvosi gyógyszereket.

Ajánlja:

Jól berendezett
gabona-bizományi osztályát
gazd. termények értékesítésére.
Tőzsdei fedezeti kölesönkötések
közvetítése.
Hizott marha és gypaju eladás.
Korpa, malátacsira, olajpogácsa, szárított moslék
legjutányosabb beszerzése.

Ajánlunk:

Kitűnő máv. gőzeséplőgépeket.
Malmokhoz compound locomobileket
Arató-, kéveköto- és kaszáló-gépeket.
Mindennemű gazdasági gépeket.
Takarmányosok berendezése.
Gazdasági mérnöki munkák közvetítése.

Mindennemű őszi- és tavaszi takarmánymagvak megvételre kerestetnek.

Egy kisszerű
birtokot
keresek megvételre, de csakis
részletfizetéssel. A ki hajlandó
volna szerezni, vagy eladni, az
közölje ezimét a „Független Ujság”
útján megtudható ezimen. 96

KLÖSZ GYÖRGY
fényképészeti és műszaki műintézete
Budapest.
Városligeti fasor 49. szám alatt
(saját házában).
Villamos-vasut megállóhely a ház előtt.
Városi iroda a régi helyiségben: Kossuth-Lajos-u. 18., I. em.

Gubicz-féle gépgyár
jelenleg
Detrich Gyula
gépműhelye és ekegyára
Bpest, Lipót-körut 30

Ajánlja fa- és vasgerendelyes öntött és kovácsolt vasfejű egy- és többvasu ekéit; fa és vastengelyes taligáit; fa- és vaskeretű különféle boronáit, hengereit mélyítő- és porhanyító, valamint SACK-rendszerű ekéit. Mindennemű ekéhez tartozó részeket, u. m. ekeöntvényeket, kormánylemezeket, aczél szántóvasakat. Ajánlja répa-művelő eszközeit, u. m.: répakapákat, répakiemelő és réparakodó villákat; répa-fejszéket, répaszeletkampókat, legjutányosabb árapon.

Árjegyzék szívesen küldetik. 4963

K. Pappánek Vincze
„INDUSTRIA”
közvetítő irodája foglalkozik:
Ingatlanok, u. m.: házak, telkek, birtokok, csere-üzletek, ugyszintén szállodák, kávéházak, vendéglők, bérkecsi üzletek s. a. t. átadás-vételével; — tőkék elhelyezésével, pézskölesönök közvetítésével ingatlanokra, ércékpapírokra, terményekre. A legmegbízhatóbb felvilágosítással szolgál úgy a fővárosi, mint a vidéki kereskedők hitel és egyéb viszonyairól. Eljár mindennemű közigazgatási kisebb bíráskodási, kiállítási, ipar. katonai és átírási ügyekben. Vidéki levelekre készséggel adunk választ, ha a válaszbélyeg mellékelve lesz.
Iroda: V. II., Futó-utca 34. sz., I. em.
ajtó 10—14. sz.
Érkekezési idő: d. e. 8—10. és d. u. 3—5 óráig.

Törlesztéses kölesön földbirtokokra.
Kölesön a valódi becsérték 1/4 részéig 20—50 év közti időre községben. Birtokok felmondhat bár mikor, pénzügyintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Leboncolítás 14 nap alatt.
Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díjtalán. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat, kataszterterv.
Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi Intézet,
Budapest, Váci-körut 39
Legnagyobb Ingatlan és Jelzálog Forgalmi Intézet a monarchiában, mely hatóságok és a legteljesebb földbirtokosoktól ajánlva van

STERNBERG ÁRMIN ÉS TESTVÉRE
es és kir. szabad. hangszeripar
Budapest, VII., Kerepesi-út 36. sz.

Saját készítményű, mindennemű hangszerek és azok kellékei és alkatrészei. Mindennemű hangszerek és zenélőművek javítása és hangolása szakszerű pontossággal eszközöltetik.
Javítások pontosan teljesítenek.
Ócska hangszerek beszereléseinek.
Cs. és kir. szabad.

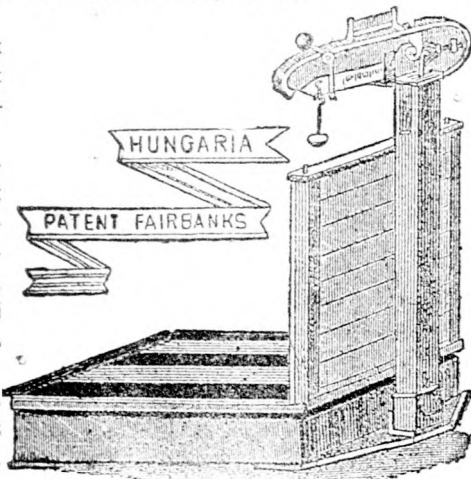
„COLUMBUS”
czimbalomverőfej megszünteti az eddigi pamutozást és czernázást, erős és csengő hangot nyerünk általa. Minden verőre bárki ráhuzhatja és mindenkor le is huzhatja. Sobasem pusztul el. Ára a verőpálcákkal együtt az utóbbiak minősége szerint 1 frt 50 kr., 2 frt. 2 frt 50 kr., 3 frt és 3 frt 50 kr. Külön a „Columbus” verőfej párja 1 frt.
Legujabb! **INTONA** Legujabb!
Elpusztíthatatlan aczélhangokkal változtatható érezjateklapokkal és korlátlan műsorral.
Ezen új találmányu hangszereit minden előzetes tanulmány és zeneismeret nélkül száz meg száz tettség szerinti zenedarabokat lehet játszani. Ára 12 frt, a kottalapok darabja 30 kr. Megrendelések az árak előleges beküldése mellett vagy utánvétellel teljesítenek.
Képes árjegyzék: a harminikáról; mechanikai zenélő-művekről és zenélő disztárgyakról; s minden egyéb hangszerekről, hangszerkellékekről és hangrokról külön kiadásokban ingyen és bérmentve küldetik.

FAIRBANKS MÉRLEGEK

a legtökéletesebb mérlegszerkezetek.

A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek százados rendszereinek, tolösúlyos fémmérőkarral bírnak s a hidra tett terhet minden ponton egyenlően mérlegelik. Tartósság, pontosság és könnyű kezelésüknel fogva úgy hazánkban, mint a külföldön a legelső díjat nyert legkitünőbb mérlegek.

Gazdasági, szekér-, marha-, zsák- és raktári mérlegeinket

ezészerű és ezélnak megfelelő szerkezetüknel fogva különösen a gazdák, gazdaságok és uradalmak részére legmegerlegettebben ajánljuk.

A jutányos árakban, melyek súlyokkal számított jobb kivitelű tizedes mérlegek árainál nem magasabbak, a hitelesítés, csomagolás és loco vasutra való feladás költségei már befoglaltnak. — Gazdasági egyesületi tagok árkedvezményben részesülnek. Gyártásunk állami felügyelet alatt áll. Megrendelések közvetlen központi irodánkhoz, Andrassy-ut 14. címzendők. Árjegyzékekkel, felvilágosítással szintén központi irodánk szolgál.

FAIRBANKS-TÁRSASÁG

mérleg- és gépgyár

Budapest, Andrassy-út 14. — Gyár: Ujpest.

A magyar jelzalog-hitelbank

3°-os nyereménykötvényei

Évenként 4 huzás.

Október hó 25-én. Sorsolás: Október hó 25-én.

Főnyeremény

100.000 korona

számos mellényereménnyel. Minden kötvény legalább 110 forinttal kisorsoltatik.

Igérvények darabja 2 forint.

Vidéki megrendeléseknél 15 kr. postadíj küldendő.

WOHL J. bank- és váltóüzlet BUDAPEST, V., Dianafürdő.

KIADÓHIVATALUNKBAN KAPHATÓ:

SZŐLEINK UJJÁALKITÁSA.

Irta: Baross Károly. Ára 1 frt. 4 tájrajz, 1 térkép és több ábrával illusztrálva. Tárgyalva az orsz. m. gazdasági egylet által Peér, N.-Várad, N.-Károly, Arad, Paulis-Baraczka, Ménés, Kúvin, Világos, Muszka, Magyarád, Pankota, Verscez, Fehértemplom, Deliblat, Pancsova, Szeged, Kecskemétre rendezett szőlészeti tanulmányu tapasztalatait.

Minden eddig létezőt messze felülmul!

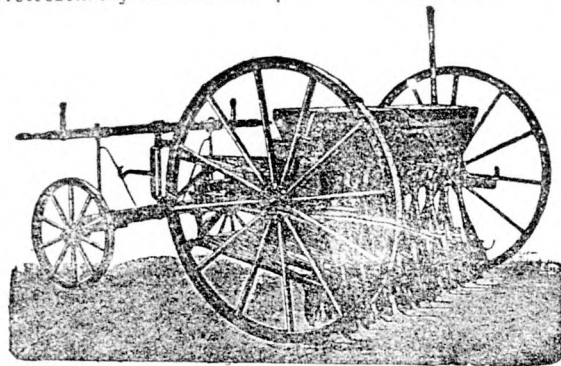
Legujabb szabad.

egyetemes sorvetőgép

„TRIUMPH III.”

Merő kerekek nélkül!
Mély kanalak nélkül!
Váltókerekek nélkül!
Avetőszelekrény szilárdan áll!

Folyton egyenletes vetőmag
kifolyás, tehát egyedüli gép
meredek lejtők és hegyes
vidékekre.

Minden gabona- és majneműhöz, valamint minden mennyiséghez egy és ugyanazon vetőkészülékkel alkalmas. Könnyen ellenőrizhető, egy kéznyomással szabályozható magkifolyás.

Csekély önsúly, a gép legjobb kivitele mellett. Orosz árak kedvező feltételek mellett.

Kimerítő árjegyzékek ingyen és bérmentve.
FRIEDLAENDER JÓZSEF mezőgazdasági gépgyára
Budapest, Kerepesi-út 17. szám.

Bor- és pinczekezelési kellékek

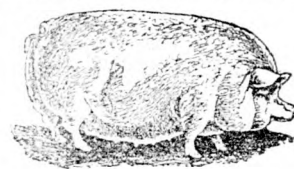
u. m. cognac, savtalanító por, borkósav, (vegytisztá) vizahólyag, dugaszok, dugaszoló- és czimkupakológépek, borszesz, JULLIEN borderítőpor stb, legolcsóbb árban kaphatók

WATTERICH ARNOLD-nál

BUDAPEST,

Dohány-utca 5. szám alatt.

Árjegyzék ingyen.

Fajsértés eladás.

Poland China, Yorkshire és Meklenburgi kan, koeza valamint malaczkok jutányos árban eladók.

Borjutelep Mácsa,

u. p. és vasuti állomás Aszód.